

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 180

Syvende Session.

53de Møde.

Tirsdagen den 12te Februar.

(Fortsat.)

Kampmann (fortsat): Vi spare Intet derved, hverken Penge eller Embedsmænd; medens der nu er 8 Udskrivningschefer, saa skal der for Fremtiden være 18 smaa Udskrivningschefer; der skal dannes en Udskrivningsret, der foreløbigt skal holde et Møde; derefter skal Udskrivningscommissionen rejse omkring og foretage Mandskabets Udskrivning, og naar disse Sessioner ere afholdte, skal Udskrivningsretten igjen træde sammen, og de vedkommende Individuer, der have nogen Indsigelse at gjøre, skulle da atter møde for denne Autoritet. Dette er en saa compliceret Fremgangsmaade, at den efter min Mening idetmindste ikke vil tjene til at forkorte eller simplificere Forretningerne, men at den snarere vil bidrage til at vidtløftiggjøre dem. Det forekommer mig endvidere saameget rigtigere at holde sig til Regjeringens Udkast, som hele Pengespørgsmaalet fra Statens Side, saaledes som den ærede Ordfører for Mindretallet alt har bemærket, i Grunden er af særdeles ringe Betydning. Jeg skal endnu blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa den Omstændighed, at for Kjøbenhavns Vedkommende, nemlig det 1ste Udskrivningsdistrikt, er Forslaget i selve Betænkningen ikke antaget at skulle faae Gyldighed; men Fleertallet har dog alligevel meent, at Spørgsmaalet, om en lignende Ordning ikke kunde passe for Kjøbenhavn som den foreslaaede, kunde fortjene en nærmere Overveielse. Man har dog ikke engang seet sig istand til at an-

tyde, hvorledes Sagen skulde ordnes paa nogen anden Maade for Kjøbenhavn, men ikke desto mindre har dog Udvalget meent, at Udskrivningschefen i Kjøbenhavn bør behandles paa samme Maade som de andre, altsaa vedblive at være constitueret. At Fleertallet heller ikke har havt nogen Tro til Forslaget, forekommer mig ogsaa at fremgaae deraf, at dets Indstilling ligger af en Halvhed; det har ikke villet sige, lad os blive staaende ved det Nærværende, men det har villet gaae en Middelvei ved nemlig at sige, at den Tid, hvori disse Embedsmænd have været constituerede som Udskrivningschefer, skal regnes med ved Beregningen af deres Pension, og med Hensyn til deres Enker og Efterladte skulle de betragtes som fast ansatte. Forslaget er noget halvt; enten skulde man sige: lad disse Mænd blive staaende som de ere, hvis dette er rigtigt, eller ogsaa skulle de blive fast ansatte, og naar man dertil vil sige, at saa forhindrer man en Omordning af Udskrivningsvæsenet, saa maa man vel erindre, at denne Hindring ikke er af en anden Natur, end at den meget let lader sig rydde til Side; det er nemlig et blot Pengespørgsmaal, der ligeoverfor disse faa Mænd er af en overordentlig ringe Betydning.

C. N. Petersen: Da den sidste ærede Taler allerede har udtalt en heel Deel af, hvad jeg vilde sige, skal jeg fatte mig saameget kortere; jeg skal henholde mig til hvad han har udtalt om det Uhenfigtsmæssige i, at lade forskellige uvigtige Embeder det ene Aar efter det andet kun være besatte med Constituerede. En saadan Fremgangsmaade kan hverken være rigtig med Hensyn til Embedet eller billig eller retfærdig mod de Constituerede,